

знання, в якій враховувалися чинні особисто-когнітивні механізми пізнавальної діяльності.

Отже, можемо сказати, що найбільш вагомий внесок у зростання наукового знання, який може зробити теорія, складається із нових, породжених нею проблем. Саме тому ми розуміємо науку та зростання знання як те, що завжди розпочинається з проблем і завжди закінчується проблемами – проблемами зростаючої глибини – і характеризується активною здатністю до проголошення нових проблем.

Життя є вирішення проблем та відкриття нових фактів, нових можливостей шляхом випробовування можливостей, які постають в нашому уявленні. На людському рівні це випробування відбувається майже повністю шляхом здійснення спроб наблизитись до достеменності знання, а відтак і до самої істини.

Список використаних джерел:

1. Поппер К. Припущення та спростування: зростання наукового знання. *Злиденність історизму*. Київ : АБРИС, 1994. 192 с.
2. Кун Т. 2001. Структура наукових революцій. К.: Port-Royal, 228 с.
3. Полані М. Особистісне знання: на шляху до посткритичної філософії. БГК ім. Бодуена де Куртене, 1958. 343 с.

ЛИТОВЧЕНКО Ірина,

кандидат філософських наук, доцент, заступник директора з виховної роботи КІУтЗ Державного університету «Київський авіаційний інститут», м. Київ

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ В ЕПОХУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Соціальні комунікації є важливим аспектом життєдіяльності суспільства, розвитку соціальних зв'язків та відносин в епоху цифровізації. Цифровізація - це процес розробки, впровадження та розповсюдження цифрових технологій у різних сферах життя в умовах глобалізації (освіти, економіки, політики, культури, медицини тощо). С. Сидоренко справедливо зазначає, що сучасні цифрові технології, засновані на програмному та апаратному

забезпеченні, мережах, систематично вдосконалюються, інтегруються та обумовлюють трансформацію суспільства [1, с.34].

Вивчаючи питання цифрового суспільства і цифрової людини В. Воронкова у своїх дослідженнях зауважує, що розвиток та впровадження цифрових технологій обумовлює не тільки зміни технологічного укладу і механізмів економічного зростання, але й створює передумови для кардинальної зміни парадигми суспільного устрою, змінює свідомість людей, їх світосприйняття, сприяє формуванню цифрової людини, цифрової культури, цифрового світогляду [2, с.7]. Цифровізація передбачає, зокрема, перехід до цифрових форматів, роботизацію, автоматизацію процесів, аналіз даних, використання штучного інтелекту, хмарних, безпілотних, біометричних технологій та ін., що в свою чергу, позначається на соціальних комунікаціях, трансформуючи способи спілкування, обміну інформацією та взаємодії людей.

Соціальні комунікації в епоху цифровізації реалізуються завдяки можливостям широкого доступу до інтернету, що безсумнівно, є основою для їх реалізації та розвитку. Особливий простір для спілкування, обміну думками та контентом, створюють сучасні соціальні мережі, зокрема, такі платформи, як Facebook, Twitter, Instagram, TikTok та інші, що дозволяють користувачам створювати профілі, ділитися новинами, фотографіями та відео, навчатися, працювати, взаємодіяти з іншими індивідами та соціальними групами. Доступ до соціальних медіа та різноманітних комунікаційних платформ забезпечують мобільні технології, стираючи часові і просторові кордони, що сприяє постійній взаємодії та комунікації їх користувачів. В епоху цифровізації особливої популярності набувають месенджери, які виконують важливі функції оперативного обміну повідомленнями, створення та поширення контенту й мультимедіа, що робить комунікацію більш привабливою, ефективною, емоційною тощо. У даному контексті важливо зауважити, що сучасні платформи використовують алгоритми для персоналізації контенту - це дозволяє користувачам отримувати інформацію, яка відповідає їхнім потребам та інтересам. Аналітичні інструменти дозволяють

організаціям краще розуміти свою аудиторію та адаптувати свої стратегії комунікації під їхні особливості.

Характерними особливостями соціальних комунікацій в епоху цифровізації є: швидкість, доступність, інтерактивність, мультимедійність, персоналізація, анонімність, зміна формату спілкування та ін. Сучасні цифрові технології долають географічні і часові бар'єри та відкривають можливості для представників різних країн та культур спілкуватися, взаємодіяти, розвивати соціальні зв'язки та відносини, що сприяє міжнародному обміну думками, соціокультурними практикам, ідеями тощо.

Список використаних джерел:

1. Сидоренко С. В. Цифрова трансформація суспільства в умовах четвертої промислової революції. *Мультиверсум. Філософський альманах*. 2021. Вип. 1 (173). Т. 1. С. 31–43.
2. Воронкова В.Г., Нікітенко О.В. Філософія цифрової людини і цифрового суспільства: теорія і практика : монографія. Львів-Торунь : Liha-Press, 2022. 460 с.

МАЛИНОВСЬКИЙ Андрій,

магістрант групи М-033-24-1-ФІ Факультету лінгвістики та соціальних комунікацій Державного університету «Київський авіаційний інститут», м. Київ

КОМУНІКАТИВНИЙ ВИМІР МІЖНАРОДНОГО ЕКОЛОГІЧНОГО ДИСКУРСУ

Сучасний етап розвитку цивілізації характеризується тим, що екологічні проблеми в глобалізованому світі визнано ключовими факторами, які загрожують прогресивному розвитку людства. У зв'язку з цим значно актуалізується пошук і вибір універсальних етичних орієнтирів та принципів міжнародної екологічної політики, загальний вектор яких покликаний гармонізувати співвідношення в системі «людина-природа», що на наддержавному рівні відобразилося у програмних документах, прийнятих Організацією об'єднаних націй, ЮНЕСКО та іншими міжнародними і надурядовими організаціями.